

Ako prežijem túto dobu?

Milí naši čitatelia a priaznivci, sme radi, že vás naše články o mladých ľuďoch v dnešnej dobe tak zaujali, a preto sme sa rozhodli vyspovedať autorov týchto príspevkov Juraja Robotu (4.E) a Juraja Papranca (2.D).

Dnešná doba je extrémne komplikovaná a plná neustálych zmien. Pre nás mladých ľudí to vie byť niekedy poriadne frustrujúce. Ako sa máme v dnešnom svete orientovať?

Juraj R.: Zmeny, zmeny a len samé zmeny. Nie nadarmo sa vraví, že život je zmena. Ľudia sa menia, prostredie sa mení, spôsoby sa menia, priority sa vekom menia, spoločnosť sa mení... Každý sa stará už len sám o seba a akonáhle dosiahne svoje, tak sa zmení k nepoznaniu. Ľudí už nezaujímajú ostatní. Väčšina mladých ľudí túži po tom, aby sa mali čo najlepšie, najradšej nič nerobiť, len si užívať bohatstvo.

Juraj P.: Ani si neuvedomujeme, ako ten čas letí. Zasiahla nás pandémia a hneď nato vojna na Ukrajine. Každú chvíľku musíme čeliť novým prekážkam a výzvam a to sa nám ten pravý život ešte ani nezačal...

Ako majú teda mladí ľudia čeliť obrovským výzvam, ktoré ich čakajú? Kto ich na tieto zmeny pripraví?

Juraj R.: Samozrejme, rodičia a škola nám poskytnú pôdu pod nohami, od ktorej sa môžeme odraziť a ďalej sa rozvíjať. No to najťažšie bremeno aj tak ostáva na našich ramenách a je len čisto na nás, ako s tým bremenom naložíme.

Juraj P.: Súhlasím. Je iba na nás či sa pokúsime z tejto doby vytážiť čo najviac.

Vraví sa, že slušnosť už dnes medzi mladými nie je „in“, čo vy na to?

Juraj P.: Čo pokladáme za slušnosť? Väčšina ľudí dnes nevie pozdraviť, poďakovať či poprosiť. A netýka sa to iba mladej generácie...Slušný človek je podľa mňa ten, ktorý dodržiava pravidlá morálky a svoj názor dokáže vyjadriť s úctou k iným názorom.

Juraj R.: V dnešnej dobe vlastnosti ako slušnosť, tolerancia alebo zodpovednosť sú len veľmi vzácne. Nie je to len o veku, ale aj o celkovej kultúre krajiny.

Jedna vedecká štúdia tvrdí, že po pandémie sa každý tretí mladý človek cíti osamelý...

Juraj P.: Čoraz viac mladých ľudí sa cítilo osamelé už pred pandemiou a táto izolácia situáciu ešte viac zhoršila. Ja si dovoľím tvrdiť, že dokonca každý druhý človek sa cíti osamelý. Spoločnosť zabúda na dôležitosť psychického zdravia a zameriava sa na veci, ktoré nie sú až tak podstatné. Mladý človek len tak neprizná, že sa cíti osamelý a už vôbec neprejaví navonok svoje city. Niektorí dokonca tvrdia, že im to tak vyhovuje. Ale priznajme si, každý človek potrebuje mať pri sebe niekoho blízkeho.

A na záver, čo by ste odkázali svojim rovesníkom?

Juraj R.: Mali by sme sa konečne prestať vyhovárať na túto dobu a začať žiť tak, ako chceme. Ja chcem žiť tak, aby som bol šťastný a aby som si mohol raz povedať, že napriek tomu, že to bola ťažká doba, ja som toho veľa dokázal.

Juraj P.: Urobme niečo pre seba, urobme niečo pre svet. Ako povedal Dalajláma: „*Láska a súcit otvárajú náš vnútorný život, znižujú stres, nedôveru a osamelosť.*“

Ďakujem za rozhovor.